

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

KOŁOBRZEG

1. Nazwa

RATUSZ

2. Czas powstania

Lata 1829-1832

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

Widok budynku od wschodu

Widok budynku od południowego-zachodu

Widok budynku od zachodu

Widok budynku od północy

4. Adres

ul. Armii Krajowej 12
78-100 Kołobrzeg
dz. nr 248/1 obr. 12

5. Przynależność administracyjna

województwo zachodniopomorskie

powiat kołobrzeski

gmina Miasto Kołobrzeg

6. Formy ochrony

Rejestr Zabytków nr A-1065
z dnia 9 kwietnia 1964 r.

7. Opracowanie karty (autor, data i podpis)

Jakub Danielski, 04.08.2015 r.

9. Opis

Budynek wolnostojący: korpus z wbudowaną wieżą - na rzucie prostokąta, skrzydła prostokątne, prostopadłe do krańców korpusu. Dwutraktowy z korytarzem, podpiwniczony, dwukondygnacyjny. Korpus nakryty dwuspadowo, z kotarowymi szczytami schodkowymi, skrzydła nakryte trójspadowo; dachy ostionięte blankami. Na osi fasady korpusu (elewacja pld. zach) - trójkondygnacyjna wieża z głównym wejściem, we wsch. narożu korpusu - wieżyczka ośmioboczna. Naroża skrzydeł flankowane trójkondygnacyjnymi wieżyczkami na rzucie kwadratu; wszystkie wieże zwieńczone nadwieszonym krenelażem. Ściany murowane z cegły w wątku krzyżowym, detal ceglany.

Fasada korpusu trójosiowa, z ryzalitem wieży na osi. W przyziemiu wieży ostrołuczny portal drzwi, nad nim balkon na uskokowych konsolach; drzwi balkonowe trójdzielne z maswerkowym nadświetleniem w formie czterolistnych rozet; wyżej - trzy tarcze z godłami i nad nimi - tarcza zegarowa wpisana w prostokąt. Kondygnacje ściany po bokach wieży rozdzielone gzymsem poprzedzonym fryzem z rombowej kratownicy. Okna dolnej kondygnacji - wysokie, ostrołuczne, trójdzielne z maswerkami; okna drugiej kondygnacji - analogiczne do drzwi balkonowych wieży; nad otworami - gzyms łamany.

Pozostałe elewacje komponowane za pomocą zbliżonego zestawu motywów: kondygnacje rozdzielone gzymsem i fryzem z rombowej kratownicy; okna przyziemia ostrołuczne, dwudzielne lub trójdzielne z maswerkami, w wersji bogatszej - z płycinami podokiennymi z czteroliściami; okna piętra prostokątne, dwudzielne lub trójdzielne, w wersji bogatszej - z maswerkowymi rozetami w nadświetleniu.

Wewnętrzne i zewnętrzne elewacje skrzydeł - czteroosiowe; dolna kondygnacja i gzyms analogiczne do fasady; w górnej kondygnacji - prostokątne biforia. Szczytowe elewacje skrzydeł, flankowane wieżami - trójosiowe, okna zbliżone w osiach, dołem i górą dwudzielne, w górnych - rozetowe maswerki i czteroliście w płycinach podokiennech.

Zewnętrzna elewacja korpusu dwuczęściowa. Część wsch. dziewięćosiowa, skomponowana jak pozostałe elewacje: okna ostrołuczne dwudzielne i jedno trójdzielne - na osi (parter) oraz prostokątne, dwudzielne na piętrze. Część ptn. - o zróżnicowanej ilości osi. Na parterze pięć osi wyznaczonych przez wieloboczne filary z profilowanymi słupkami, wsparte na filarkach betonowych, rozdzielających okna piwnicy; między filarami - blendy okienne zamknięte odcinkiem łuku, z których środkowa przeparta ostrołucznym biforium. Na piętrze wydzielonym prostym gzymsem - trzy prostokątne biforia. Podobnie skomponowana trójosiowa ptn. zach. ściana szczytowa korpusu; w blendach parteru - ostrołuczne biforia z maswerkami. Trójosiowa elewacja pld. wsch. korpusu ujęta wieżami: od wsch. ośmioboczną, od pd. - kwadratową, skomponowana jak elewacja sąsiedniego skrzydła; okna dwudzielne. Wewnętrzny dziedziniec przed fasadą wzniesiony tarasowo i poprzedzony ośmioma schodami.

10. Wnioski konserwatorskie

Budynek o bardzo wysokich walorach zabytkowych. Do absolutnego zachowania bez zmian: bryła, kompozycja, wystrój architektoniczny. Zakaz wprowadzania jakichkolwiek zmian. Wnętrze do zachowania w całości: układ, wystrój i zachowane wyposażenie. Należy dążyć do właściwego utrzymania budynku i wykorzystania go przy zachowaniu wszystkich elementów historycznych. Ochronie podlega: zabytkowa substancja budowlana i urządzeń fortyfikacyjnych (wały, fosa, kazamaty), układ przestrzenny i urządzenia inżynierskie umocnień wodno-ziemnych, układ przestrzenny otaczającego terenu objętego strefą ochrony i zielenią towarzysząca. Obowiązuje uzgadnianie z służbami konserwatorskimi wszelkich działań inwestycyjnych. Stan techniczny bardzo dobry.

10. Lokalizacja

